

தமிழரின் வாழ்வியல் அறங்கள் (நான்மணிக்கடிகை)

THE LIVES OF THE TAMILS (NENMANIKKADIKAI)

முனைவர் அ. ரஞ்சனி

உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை

சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி – 620002.

மின்னஞ்சல் – ranjanimohan1027@gmail.com

ORCID NO – 0009-0007-4650-3710

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நான்மணிக்கடிகை எல்லாக் காலத்திலும் மனித வாழ்வுக்கு ஏற்றவாறு அறக்கருத்துக்களை நான்கு வரிகளில் பதிவு செய்திருக்கும் உயரிய நூலாகும். இதில் மனிதன் தன் வாழ்நாளில் தன்நிறைவுடன் வாழ்வதற்கு ஏற்ற கருத்துக்களை இக்கட்டுரையின் வழி ஆய்வதுடன் மேலும் சில கடமைகளையும் ஆற்றவே படைக்கப்பட்டுள்ளான். ஒவ்வொரு மனிதனும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமானால் அறநெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும். நான்மணிக்கடிகையில் கூறப்பட்டுள்ள பல கருத்துக்கள் மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கு உதவி வருகின்றன. நிலையில்லாத இந்த வாழ்வில் நிலையான செல்வம் அறம். அத்தகைய வாழ்வியல் அறச் சிந்தனைகளை நான்மணிக்கடிகை நூல் வழி ஆய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

நான்மணிக்கடிகை, அறம், வள்ளுவர் இல்லறம், கொடை, ஈகை.

Abstract

Nanmani Kadigai is the greatest book ever written in four lines on the virtues of human life. In this article, man has been made to perform some other duties along with exploring the ideas that are suitable for him to live his life with satisfaction. Every human being should live a life of righteousness. Many of the ideas presented in the hourglass are helping to streamline human life. Wealth is a constant in this life. The purpose of this paper is to explore these biographical concepts.

Keywords

Nanmani Kadigai, Dharma, Valluvar Household, Gift, Charity.

முன்னுரை

ஒரு மனிதன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதையே நீதி நூல்கள் கூறுகின்றன. உயிர்களின் தோற்றத்திற்கு காரணமான இவ்வுலகம் உயிர்களின் இன்ப துன்பத்திற்கு மட்டுமின்றி, உயிர்களின் அறிவு, தெளிவு, ஒழுக்கம் போன்ற செயல்பாடுகளுக்கும் காரணமாகின்றன. அதனால்தான் ஒவ்வொரு அறநெறிகளைப் பிறரும் மேற்கொண்டு இன்புறுதல் வேண்டும் என எண்ணினர். அதன் பொருட்டு அறம் நிறைந்த நல்ல நூல்களை இயற்றினர். அனைத்து காலகட்டத்திலும் வாழும் மக்களுக்கான அறங்களை நான்மணிக்கடிகை கூறியுள்ளது.

அறம்

தமிழில் நீதியை உணர்த்தும் விதமாக அக, புறத்திணை இலக்கியங்களிலேயே செய்திகள் அமைந்துள்ளன. இலக்கியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களைத் தான் ஏற்றுக் கொண்ட கருப்பொருள்களுக்கு ஏற்ப விளக்கும் தன்மை உடையவை. நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள் முதலாவதாகக் கூறப்படும் அறமே எல்லாவற்றிற்கும் தொடக்கமாக அமைகிறது. அறநெறியில் வாழ்ந்து தவறு செய்தால் அறமே தண்டிக்கும் இயல்புடையது. இலக்கியமானாலும் சரி, வாழ்க்கையானாலும் சரி அறம் சார்ந்தே இயங்க வேண்டும். எல்லா உயிர்களாலும் விளம்பி நுகரப்படுவது இன்பம். அந்த இன்பத்திற்குக் காரணமாக அறிவுடைய மக்களால் ஈட்டப்படுவது பொருள். பிறருக்குத் தீங்கு நினைவாத மாசற்ற மனத்தால் பொருள் செய்தொழுகும் முறை அறமாகும்.

அறம் - விளக்கம்

மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே, அவற்றின் முழு நிறை வடிவமே அறம் எனக் கூறுவர் “ பிறவி தோறும் மனிதனைப் பற்றிக் கொண்டு வரும் தீவினையை அறுத்தெறிவதே அறம்” என ஆன்மிக விளக்கமும் இதற்குத் தரப்படுகின்றன.

அறத்தின் பொருள்

அறம் என்பது அன்பால் உணரப்படுவது, அறிவால் தெளிந்து ஆற்றப்படுவது. பொறாமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய நான்கு குற்றங்களுக்கும் இடங்கொடாமல் ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்வது ஆகும் தனிமனிதனுக்கு அறம் சொல்லும் முறை ஒங்கி நிற்கிறது. அற வழியில் நின்று அன்பு வழியில் வாழ்வது தான் வாழ்வு. அதுவே குற்றமற்ற

வாழ்வாகும். அற வழியில் அன்பைக் கடைபிடித்து வாழ்பவர்களே வாழ்பவராகக் கருதப்படுவர் அறநூல்களில் மனிதன் கடைபிடிக்க கூடிய மற்றும் கடைபிடிக்க கூடாதச் செயல்கள் பல காணப்படுகின்றன.

அறத்தின் அடிப்படை

அறம் என்பது செயலா, சொல்லா, எண்ணமா என்று பார்க்கும் போது செயலுக்கு அடிப்படையாக இருப்பது எண்ணம், எண்ணம் தூய்மையாக இருந்தால்தான் சொல்லும் செயலும் தூய்மையாக அமைய முடியும். எண்ணம் தூய்மையாக இருந்தால்தான் சொல்லும் செயலும் தூய்மையாக அமைய முடியும். எண்ணம் எழுவதற்கு இருப்பிடமாக உள்ள மனம் மாசு இல்லாததாக இருப்பதே அறம் என்பதை திருவள்ளுவர்,

“மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறன்
ஆகுல நீர பிற” குறள் - 34

என்றுக் கூறியுள்ளார். அறநூல்களுக்கு உயிராக இருப்பது கருத்து. அறக்கருத்துக்களை இலக்கியச் சுவை கலந்து கொடுக்கும் போது அற இலக்கியம் ஆகின்றன. தனிமனித ஒழுக்கத்திற்கும், சமுதாய வாழ்விற்கும் காலங்காலமாக அற இலக்கியங்கள் வழி வகுக்கின்றன.

அறத்தின் பயன்

ஒருவர், தன்னுடைய வாழ்க்கையின் அறம் செய்வதால் பல்வேறு நன்மைகள் கிடைக்கின்றன.

1. அறம் ஒருவனுக்கு சிறப்பும் செல்வமும் தரும் எனவே அறத்தை விட உயிருக்கு நன்மை தருவது வேறு இல்லை என்பதை திருவள்ளுவர் (குறள் - 31) வலியுறுத்தியுள்ளார்.
2. அறம் செய்வதால் வருவதே உண்மையான இன்பமாகும்.
3. அறம் செய்வதால் பாவச் செயல்கள் நீங்கும் என்பதை இனியவை நாற்பதின் ஆசிரியர் புதஞ்சேந்தனார் (பாடல் எண்-1) கூறியுள்ளார்.
4. அறநெறியில் வாழ்பவர் தெய்வத்திற்கு ஒப்பாக மதித்துப் போற்றப்படுவர்.

அறமுடையவரின் பண்புகள்

அறநெறியில் நடப்பவர்களிடம் மூன்று பண்புகள் காணப்படும். அந்தப் பண்புகள் எவை என்பதை திரிகடுகத்தின் ஆசிரியர் நல்லாதனார்.

“இல்லார்க்கு ஒன்றுஈயும் உடைமையும் இவ்வுலகில்
நில்லாமை உள்ளும் நெறிப்பாடும் எவ்வுயிர்க்கும்
துன்புறுவ செய்யாத தூய்மையும் இம்மூன்றும்
நன்றறியும் மாந்தர்க் குள்”⁵ பா.எ 68

- செல்வத்தைத் தனக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தாமல் இல்லாமையால் வருந்தும் எளியோர்க்கு வழங்கி, அவர்கள் துன்பத்தை நீக்கி இன்பம் அடைவார்கள்.
- உலகில் தோன்றும் பொருள்கள் எல்லாம் நிலையில்லாமல் அழியக் கூடியன என்பதால் இறப்பதற்கு முன்பு நல்லறம் செய்யும் எண்ணம் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும்.
- எவ்வுயிரையும் துன்புறுத்தாமல் வாழும் நற்குணம் அறமுடையாரிடம் காணப்படும்.

அறனுடையார் செய்யாதவை

அறனுடையார் எவை எல்லாம் செய்யமாட்டார் என்பதை ஆசாரக்கோவையின் ஆசிரியர் பெருவயின் முள்ளியார்.

“பிறன்மனை கள்களவு சூது கொலையோடு
அறனறிந்தார் இவ் ஐந்தும் நோக்கார்”⁶ பா.எ.37

என்கிறார் அதாவது பிறன்மனை நயத்தல், கள்ளுண்டல், களவு செய்தல், கொலை செய்தல், சூதாடுதல் என்ற ஐந்தினையும் அறனறிந்தார் செய்யமாட்டார். அறனுடையார், அறியாத அறங்களை உணர்ந்து அறிந்து சொல்லும் அறநூலையும், பொருள் நூலையும் கேட்டுத் துன்பங்கள் உண்டாக்கும் பாவங்கள் செய்யமாட்டான் என்பதை இன்னிலை ஆசிரியர் பொய்கையார் (பாடல் எண்.1) கூறியுள்ளார்.

அறம் செய்யாதவர் நிலை

அறத்தை மறப்பதை விட கெடுதியான ஒன்று இவ்வுலகில் எதுவுமில்லை அறத்தோடு பொருந்தாமல் வரும் எந்த செயல்களும்

இன்பத்தையும், புகழையும் அளிக்காது. அறம் செய்யாததால் வருவது பழிச்சொல்லே ஆகும்.

ஒருவனுடைய வாழ்க்கைக்கு அறத்தைவிட நன்மையானது இல்லை. அறத்தைப் போற்றாமல் மறப்பதை விட, தீமையானதும் இல்லை என்பதைத் திருவள்ளுவர் (குறள்-32) வலியுறுத்தியுள்ளார்.

அறநெறியைப் பின்பற்றாமல் வறிதே மூப்பினை எய்தியவன் மறுமை செல்வத்திற்குப் பொலிவிழந்து நின்றவன் போல பொலிவிழந்தவன் என்பதை கலித்தொகை பாடலில்,

“அறம் சாரான் மூப்பே போல் அழிதக்கான்”⁷

பா.எ 19

என்றுக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியங்களில் அறம்

மனிதன் தனது வாழ்வினை முறைப்படுத்தி வாழவும், தனது சந்ததியினரின் வாழ்க்கையினை முறைப்படுத்த எண்ணி வாழும் போதும் அறவுணர்வுகள் தோன்றுகின்றன. இத்தகைய அறவுணர்வை இலக்கியங்களின் வாயிலாகப் புலப்படுத்த மனிதன் விரும்பினான். எனவே சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும், காப்பிய இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும், பக்தி இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும் அறத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஆறம் அமிர்த்தத்திற்கு இணையானது. ஆவ் அறக்கருத்துக்களை எவர் கூறினாலும் செவிமடுத்தல் என்பது அரிதேயாகும். ஆறம் கூறுபவர் கூட அறத்தின்பால் ஒழுகுதல் கடினமாகும்.

கல்வியிச் சிறப்பு

கல்வியினால் அறியாமை நீங்கும். அறிவுள்ளவன் இவ்வுலக இயல்பை அறிவான். உலக இயல்பை அறிந்தவான். உலக இயல்பை அறிந்தவன் உண்மை நெறியிலேயே செல்வான், உண்மை நெறியில் செல்பவன், இவ்வுலகில் புகழும், மறுமையில் மோட்சமும் பெறுவான் என்பதை நாண்மணிக்கடிகை,

“கற்பக் கழிமடம் அஃகும் மடம் அஃகப்

புற்கம்தீர்ந்த இவ்வுலகின கோள்உணரரும் கோள் உணர்ந்தான்

தத்துவ மான நெறிபடரும் அந்நெறி
இப்பால் உலகின் இசைநிறீஇ உப்பால் உயர்ந்த உலகம்
புகும்”¹⁶ பா.எ 28

என்கிறது. இதே கருத்தை நீதி நெறி விளக்கத்தில்,

“தொடங்குங்கால் துன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்
மடங்கொன்றறிவகற்றுங் கல்வி”¹⁷ பா.எ 2

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு குடும்பத்துள் பிறந்தோருள் கல்வியின்றி மூத்திருப்பவனை மதிக்காமல், கல்வி கற்றோன் இளைஞனாயினும் அவனை மதிப்பர் என்பதை நாண்மணிக்கடிகையில்,

“ஒரு குடியில் கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றான
இளமை பாராட்டும் உலகு”¹⁸ பா.எ 64

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தேவரை ஒத்தவர்கள் கற்றறிந்த புலவர்களும், அப்புலவர்கள் வாழும் ஊரிலேயே வாழ்கின்றவர்கள் தேவர்களின் உறவினர்க்கு ஒப்பாவார் அப்புலவர்களைப் போற்றி வணங்குகின்றவர்கள், அவர்களின் அருளைப் பெற்றவர்களைப் போன்றவர்கள். படித்தவர்களை விரும்புகின்றவர்கள் கற்றவர்க்குச் சமம் ஆவாார்கள் என்பதை நாண்மணிக்கடிகையில் விளம்பிநாகனார்

“தேவர் அனையர் புலவரும்; தேவர்
தமர் அனையர் ஓர் ஊர் உறைவார்; தமருள்ளும்
பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவர்; கற்றன்னர்
கற்றாரை காத லவர்”²⁰ பா.எ 74

என்கிறார் கல்வி கற்பதன் மூலம் சமுதாயத்தில் மதிப்பும் மரியாதையும் கிடைக்கும்.

கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமுள்ள நல்லவர்க்கும் தம்முடைய ஊர் இல்லை. தவநெறியிலே நடக்கின்றவர்களுக்கும் தம்முடைய ஊர் உன்று ஒன்றும் இல்லை. நல்லவர் அல்லாத கிழ்மக்களுக்கும் தமது சொந்த ஊர் என்று சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய ஊர் இல்லை. எந்த ஊரும் இவர்களுக்கும் சொந்த ஊர் என்பதை நான்மணிக்கையில்,

“நல்லர்க்கும் தம்ஊர்என்று ஊர்இல்லை; நன்நெறிச்
செல்வார்க்கும் தம்ஊர்என்று ஊர்இல்லை அல்லாக்
கடைகட்கும் தம்ஊர்என்று ஊர்இல்லை தம்கைத்து
உடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊர்” பா.எ 81

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சங்க இலக்கியங்களில் அறம்

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் மொழியை வளர்த்த காலத்தைச் சங்ககாலம் என்பர். புத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகிய இரு தொகை நூற்களும் சங்க இலக்கியங்கள் எனப்படும்.

அறநெறியின் வழியாகச் செய்கின்ற ஆட்சியே அரசனுக்குப் பெருமை தரும் என்பதை புறநானூற்றில்,

“அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்”⁸ பா.எ55

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அறநெறியில் வாழ்கின்ற அந்தணர் சொல்லை மக்கள் தங்களது வாழ்வில் கடைபிடித்து வாழ்வர் என்பதை பதிற்றுப்பத்தில் (பா.எ 24) கூறப்பட்டுள்ளது.

அறநெறிப்பட்ட ஆட்சியே அரசனுக்குப் பெருமை தரும் எனவே மறத்தை நீக்கி அறத்தை நிலை நிறுத்திய செங்கோல் வேண்டும் என்பதை பெரும்பாணாற்றுப்படையில்

“அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்”⁹ பா.எ 36

காப்பியங்களில் அறம்

அறம், பொருள். இன்பம். வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப் பொருட்களும் அமையப் பாடப்பெறும் நூல்கள் காப்பியங்கள் எனப்படும். காப்பியங்களிலும் அறம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

இளங்கோவடிகள் தம் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் மூன்று நோக்கங்களில் ஒன்றாக அரசாட்சியில் சிறிது பிழை செய்தாலும் அவர்களுக்கு அறக்கடவுள் எமனாகும் என்பதை,

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்று ஆவதூஉம்”¹⁰ பா.எ 55

எனக் கூறியுள்ளார்.

மணிமேகலை காப்பியத்தில் சீத்தலைச் சாத்தனார், அறம் எனப்படுவது உலகில் வாழும் உயிரினங்களுக்கு உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, தங்குவதற்கு ஏற்ற உறைவிடம் ஆகியவைக் கொடுப்பது ஆகும் என்பதை,

“அறமெனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
உண்டியும், உடையும் உறையுளும் கண்டதில்”¹¹
(மணி 25, காதை 27-30)

எனக் கூறியுள்ளார்.

இலக்கண நூல்களில் அறம்

இலக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்தவும், இலக்கியங்களைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளவும் எழுதப்பட்ட இலக்கண நூற்களிலும் அறம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. கிடைத்த இலக்கண நூல்களுள் தொன்மையானதும், இலக்கியப் பழமைக்குச் சான்றாக இருப்பதுமாகிய தொல்காப்பியத்தில் இன்பம், பொருள், அறம் என்றமைந்த வாழ்வு அன்பினால் புணர்ந்த ஐந்திணையிலிருந்து மாறுபட்டது என்பதை தொல்காப்பியர்

“இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்போடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்”¹² பா.எ. 1038

எனக் கூறியுள்ளார்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கையும் கற்பவர் அடைவர் என்பதை நன்னூலின் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர்

“அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கையும் கற்பவர் அடைவர் என்பதை நன்னூலின் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர்

“அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டைதல் நூற்பயனே”¹³

பா.எ. 10

என்று கூறியுள்ளார்.

பிற்கால இலக்கியங்களில் அறம்

கால மாற்றத்திற்கேற்பவும், நாகரீக மாற்றத்திற்கேற்பவும் பல்வேறு நீதிநூல்கள் இக்கால கட்டத்திலும் தோன்றி உள்ளன. இக்காலத்திற்கு ஏற்பக் கூறப்படும் புரட்சிக் குரல்கள் பல உள்ளன. பிற்காலத்திலும் அறம் கூறுவதற்கென தனிநூல்கள் தோன்றியுள்ளன. முற்காலப் புலவர்களைப் பின்பற்றிப் பிற்காலத்திலும் புலவர்கள் அறநூல்களை இயற்றினர், அறநெறிச்சாரம் என்று நூலில் அறம் செய்வதற்குக் காலம் உண்டு எனக் கருதாது கிடைக்கும் போதெல்லாம் அறம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும், யார் யாருக்கும் அறம் கூறக்கூடாது எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. எப்படி வாழ வேண்டும். ஒரு மனிதன் மேற்கொள்ள வேண்டிய பண்புகள் எவை, விலக்க வேண்டிய பண்புகள் எவை என்பனவற்றையும் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

பத்து வகை அறங்கள் எவை எவை என்பதை அறநெறிச்சாரம் நூலின் ஆசிரியர் முனைப்பாடியார், வாய்மை, பொறுமை, பெருமை, அறம், தவம், அடக்கம், நடுவுநிலைமை, தனக்கு என ஒன்று இல்லாமை, பற்று அறுதல், நல்லன செய்தல், மாறுபடாத நோன்புகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய அறங்கள் பத்தும் மேலான குணங்களாகும் என்பதை,

“மெய்ம்மை பொறையுடைமை மேன்மை தவம் அடக்கம்
செம்மை ஒன்றுஇன்மை துறவு உடைமை நன்மை திறம்பா
விரதம் திரித்தலோடு இன்ன
அறம் பத்தும் ஆன்ற குணம்”¹⁴ பா.எ 12

எனக் கூறியுள்ளார்.

அறநூல்களின் சிறப்புகள்

அறநூல்கள் செறிவும் நுட்பதிட்பமும் கொண்டு வாழ்வு நெறி காட்டும் வளமையுடையன. அறநூல்கள் இயற்றுவதை தமிழர்கள் பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்தனர் எனப் போப் ஐயர் போன்றோர் போற்றுமளவிற்கு நீதி நூல்கள் மிகுதியாக உள்ளன. தமிழர் சால்பும், உணர்வொழுக்கங்களின் உயர்வும் எடுத்தோதும் ஒளிவிளக்கங்களாக

இவை ஒளிர்கின்றன. அறநூல்கள் குறிக்கோள் நிலையினைக் கொண்டவை. மாந்தர் துன்பமின்றி வாழ்ந்து சிறக்க வேண்டும் என்பதே அறநூல்களின் நோக்கமாகும். வாழ்வின் நிலையாமை, அறம் செய்யத் தூண்டுதல், வினை போன்ற பொதுத் தன்மைகள் இவற்றினூடே நிழலாடிச் செல்கின்றன.

நீதி நூற்காலம்

சங்க காலத்திற்கு அடுத்துவரும் சங்கம் மருவிய காலத்தில் பல்வேறு அறக்கருத்துக்களைப் பெரிதும் விளக்கும் நீதி நூல்கள் மிகுதியாகத் தோன்றின எனக் கருதப்படுகிறது. கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டு முதல் 6ம் நூற்றாண்டு வரை இத்தகைய நீதிநூல்கள் தோன்றின. எனவே இந்த காலகட்டத்தை நீதிநூற்காலம் என்பர். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை நாம் நீதிநூல்கள் பெருகிய காலம் எனக் கூறினாலும் தமிழ் நூல் பரப்பு முழுவதும் இவ்வறம் ஊடுருவி நிற்கவே செய்கிறது. காப்பியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கையும் புகல்வனவாக அமைதல் வேண்டும். காப்பியம் அறநெறியை விட்டு அகலாது இருத்தல் வேண்டும். புலவர் நீதிக்குப் புறம்பாக தம் திறனை எதிலும் புனைதல் கூடாது. இவற்றையெல்லாம் நோக்கும் பொழுது காலந்தோறும் அறநூல்கள் செல்வாக்குப் பெற்று திகழும் என உணர முடிகிறது.

நீதிநூல்கள்

நீதியை மட்டும் உணர்த்தும் நோக்குடன் எழுந்த நூல்களை நாம் நீதிநூல்கள் எனலாம். தொல்காப்பியர் காஞ்சித் திணையிலும், பாடாண் திணையிலும் கூறிய பல துறைகள் நீதிநூலாகவும், தத்துவ நூலாகவும் மாற வழி வகுத்தன. சங்கப் பாடல்களிலும் சிறந்த அறிவுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வேர்களிலிருந்து கிளைத்து வளர்ந்தனவே பிற்கால நீதிநூல்களாகும்.

இங்ஙனம் வேர்விட்டு வளர்ந்த ஒரு வகைமைக்குப் புத்த சமணச் செல்வாக்கும் சிறந்த தூண்டுகோலாயிற்று. அச்சமயங்களால் தனிப்பட்ட சமயநெறி போதிக்கும் நீதிநூல்கள் பெருகிவிடாமல் பொது வகை நீதிகளையே பெரும் பகுதி இயம்பும் நூல்கள் தமிழில் பெருகின. சங்கம் மருவிய காலத்து மட்டுமின்றி பிற்காலத்தும் நீதிநூல்கள் தோன்றியவண்ணம் இருந்தன. பொதுவாக மதச்சார்பின்றி நீதிகூறுவது தமிழ் நூல் மரபு. இயற்கையை காட்டி அவை பெரும் பகுதி அறம் பேசும். சங்க காலத்திலும், இடை காலத்திலும், இக்காலத்திலும் பல்வேறு

நீதிநூல்கள் தோன்றி மக்களிடையே அறக்கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகின்றன.

பண்டையத் தமிழரின் வாழ்வியல் அறம்

சமூக நெறிமுறைகளை அறம் பொருள் இன்பம் என மூன்றாகப் பகுத்துக் கூறுவது பண்டையத் தமிழ் மரபு. இதில் அறம் என்பது தலைசிறந்த ஒன்றாக விளங்கியது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. எனவே தான்

“இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு”

(தொல்.களவியல்.நூற்பா.எண் :1)

என்று கூறுகிறது தொல்காப்பிய நூற்பா. இவ்வுலகில் வாழும் அனைத்து உயிர்களும் இன்பத்தைத் தழுவி நிற்கும். இன்ப நுகர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுவது பொருள். அப்பொருள் அறவழியில் வரவேண்டும் இத்தகைய பண்டைய தமிழரின் வாழ்வியல் அறநெறிப்பட்டயாகும். இல்லறம் மேற்கொண்ட தலைவன் தான் ஈட்டிய பொருளைத் தக்கார்க்குப் பகுத்துக் கொடுத்து வாழும் வாழ்க்கையே சிறந்த அறமுடைய வாழ்க்கை என்று கருதினான். அதனை விடுத்துத் தன் தாயத்தால் வரும் செல்வத்தைக் கொண்டு இன்பம் நுகர்வானாயின் அவன் இறந்தவனாகவே கருதப்படுவான். மேலும் இச்செயல் இரந்து உண்டு வாழ்வதை விட இழிவானதாகும் என்று கருதினர். எனவே தான் இத்தகைய அறவாழ்வியை மேற்கொண்டனர். இதனைக் குறுந்தொகை

“உள்ளது சிதைப்போர் உளரெனப்படாஅர்

இல்லோர் வாழ்க்கை இரவினும் இளயிவுஎனச்

சொல்லிய வன்மை தெளியக் காட்டிச்

சென்றனர் வாழி தோழி” (குறுந்தொகை.பா:எண்:283)

எனக் கூறியுள்ளார்.

மேலும் பொருள் இல்லார்க்கு ஈதலே சிறந்த அறம் அதனை விடுத்துத் தான் துய்ப்பது அறமற்ற செயல் என்று கருதியதோடு அத்தகைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்தும் காட்டினர் என்பதனை

“ஈதலும் துய்த்தலும் இல்லோக்கு இல்எனச்

சேயவினை கைம்மிக எண்ணுதி அவ்வினைக்கு

அம்மா அரிவையும் வருமோ?”

(குறுந்தொகை.பா.எண்.63:1-3)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் சுட்டிக்காட்டுவதை வழி அறவாழ்வின் மாண்பினை அன்றைய மக்கள் வாழ்வின் நனிநாகரீகமாக மேற்கொண்டு வாழ்தனர்.என்ற மக்களின் உயர்ந்த பண்பாட்டினை அறியமுடிகின்றது. அத்தகைய அறத்தை 'அறம் செய்ய விரும்பு'என்ற ஒளவையின் வாக்குகொண்டு அறிகிறோம். இதனைத்தான் வள்ளுவர் (ஒளவையார்.ஆத்திச்சூடி.பா.எண்.1)

“சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு” (குறள் எண்:31)

என்று அறத்தின் இலக்கணம் இயம்புகிறார்.

அதாவது அறம் சிறப்பையும் அளிக்கும். சேல்வத்தை அளிக்கும். ஆகையால் உயிர்க்கு அத்தகைய அறத்தை விட நன்மை தருவது வேறு எதுவும் இல்லை என்ற உறுதிப்பொருளை எடுத்துக்காட்டுகிறார் வள்ளுவர். எனவே ஒரு நாட்டை ஆளும் அரசனது இயல்பைக் கூறும்போது

“படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு” (திருக்குறள்.எண்:381)
என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்று கூறப்படும் ஆறு அங்கங்களையும் உடையவனே அரசருள் ஆண் சிங்கம் போன்றவன். என்று அரசனது பிற இயல்புகளைக் குறிப்பிடும் வள்ளுவரின் சிந்தனையில் அறம் செய்யும் அரசனே இத்தகை பிறவற்றை பெறமுடியும் என்பதனை சுட்டுகிறார்.

இன்பத்தின் இருப்பிடம் வள்ளுவம்

ஒரு இல்லறம் நல்லறமாக அமைய வேண்டுமெனில் அவ்வில்லத்தில் பெண் அறஉணர்வும் ஒழுக்கமும் நிறைந்தவளாக இருக்கவேண்டும். இதனையே வள்ளுவர்

“இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை” (குறள்.எண்:53)

என்று பெண் மாண்புடையவலானாள் அவ்வில்லத்தில் இல்லாதது எதுவுமே இல்லை என்று உயர்த்திக்காட்டும் பெண்ணின் பெருந்தகைமை குணங்கள் இன்றும் என்றும் எல்லோரும் ஏற்கத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

“வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன் மெய் கூறுவல்” என்பது அன்று நம் முன்னோர்கள் கண்ட வாழ்வியல் அறமாகும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமானால் அறநெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும். நான்மணிக்கடிகையில் கூறப்பட்டுள்ள பல கருத்துக்கள் மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கு உதவி வருகின்றன. இதுகாறும் கூறியவாற்றான் வாழ்வியல் அறங்கள் சில நம் முன்னோர் கண்ட வாழ்க்கைத் தெளிவினை உணர்த்தி நிற்கக் கண்டோம். தொல் பழங்குடியினராகிய தமிழர்கள் தாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையினைப் பின்வரும் வழித்தோன்றல்களும் தெரிந்த பின்பற்றி வாழ்வு சிறக்க வாழ வேண்டும் எனும் உயரிய நோக்கத்துடன் கவிதையில் வடித்துச் சென்றனர் என்றும் ஒருவாறாக உய்த்துணர்ந்த அறியலாம்.

பார்வை நூல்கள்

- 1) திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, கழக வெளியீடு, சென்னை. 1973.
- 2) குறுந்தொகை, போ.வே.சோமசுந்தரனார், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். சென்னை – 600008.
- 3) திருக்குறள். ச.வே.சுப்பிரமணியம் மணிவாசகர் பதிப்பகம். சென்னை.1998.
- 4) ராசாராம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு – 3, முல்லை நிலையம், சென்னை.
- 5) ராசாராம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு – 1 முல்லை நிலையம், சென்னை.
- 6) சாமி சிதம்பரனார், நான்மணிக்கடிகை பாட்டும் உரையும்.
- 7) சா.வே. சுப்பிரமணியன், புறநானூறு முலமும் உரையும், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம் - 2000.
- 8) சா.வே. சுப்பிரமணியன், குறுந்தொகை முலமும் உரையும், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம் - 2000.
- 9) ச.வே. சுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் தெளிவுரை, மாணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 2010
- 10) அ.சா.குருசாமி, ஓளவையாரின் அறநூல்கள் ப-6.
- 11) ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் நீதிநூல்கள்